

Horn

"Synkän Muiston äärellä"

Visit "[Synkän Muiston äärellä](#)" on MotoLyrics.com

Sieraimiini tulvii pyhn veren lyhk,
hiekaista kuunharmaasta on tullut
tummempaa
nyt yss...
Mustaa
Syysaamun auringon noustessa jlleen
kirpen pakkasen ratsailla,
hengitykseni huuruaa silmissni...
Tuuli vaikeroi - selkni takoo,
hieka rannalla paljastuu
syvnpunaiseen vrjytyneen.
Ikuisesti, luulen, monien muistiin
j tm aamu vainoamaan..
Ruumisrykkit kasvavat kuolleista
ristin ja poikien lsnmaan...
Ikuisesti, luulen, monien mieliss
viha sumentaa ajatuksen
mutta Sotamme on viisaudesta
pts veljiiemme puolesta.
Taistelkaa puolesta synnyinmaan,
itienne kodin ja turvan takeeksi.
Pappi, pastori tai piispa miklie,
ristiinnaulitkaa omaan kirkkoonsa!
Luovuttamaan ei pid meidn,
loppuun asti vie vain yksi tie!
Julistamme sodan vastaan kirkkoa, loppuun asti vie
vain yksi tie!
Kun avuton piispantytr on ensin
raiskattu,
ja vaikka viimeiset hpisivtkin
verist ruumista,
hnen stktivn ruumiinsa osia
sytetn...
lslleen...
vasta sitten piispa hirtetn
rakkaaseen pihakoivuunsa...
Tie vie kohti julmuutta,
synkn muiston rell.

